

СУЧАСНІ ТЕОРІЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

О. Луценко, гр. МТ-17 Науковий керівник:

Гаркавий В., к.е.н., доцент

Конкуренція є наразі однією з найпопулярніших і обговорюваних проблем. А механізми формування ефективних підходів до вибору конкурентних переваг є найбільш актуальними в економічному середовищі.

Цікавою є теорія, яка пов'язує між собою конкурентоспроможність організації та організаційну культуру. У 2014 році Фредерік Лалу «розфарбував» компанії в різні кольори (за аналогією з теорією спіральної динаміки Клера Грейвза). Він знайшов успішні організації з вражаючими фінансовими результатами і темпами зростання, в яких співробітникам дається велика свобода в прийнятті рішень, і назвав такі компанії бірюзовими, або компаніями майбутнього.

Взагалі автором виділяється 7 кольорів: Фіолетова організація - це організація-сім'я, очолювана вождем. Авторитет вождя ґрунтується на містичних (нераціональних) характеристиках - наприклад, на старшинстві. Червона організація - це лідерська організація, на чолі якої стоїть лідер, сам приймає всі рішення і підкоряє всіх своїй волі. Синя організація - це ієрархія, керована правилами (бюрократична). Помаранчева організація - це «корпорація» сучасного світу: орієнтована на результат, керована людьми, що пройшли кар'єрними сходами. Зелена організація = амеба: ніякої внутрішньої структури (сфера творчих професійних послуг). У жовтій організації немає структури як такої. Кожен співробітник залучений у безліч проектів, якими займається безліч робочих груп. Бірюзова організація керується трьома основними правилами:

1. Еволюційна ціль
2. Цілісність – коли співробітників не людські ресурси, а сприйняття їх і самих себе як живих людей з усіма потребами і емоціями.
3. Самоврядування.

Тобто поєднання цих трьох компонентів призведе до виходу компанії на новий етап розвитку, що буде виділяти її серед інших та підвищить фінансові показники самої компанії, що zarazом підвищить і конкурентоспроможність.

Також є ще один підхід до визначення конкурентоспроможності, що полягає в антикрихкості компанії, термін, який був введений Нассімом Талебом. Він визначав, що при зіткненні з кризовою ситуацією можна отримати вигоду для себе, коли стресові ситуації тільки загартовують і зміцнюють.

Тобто система повинна бути самоорганізованою, а не побудованою на штучній стабільності. Для цього була введена стратегія штанги, яка ілюструє ідею поєднання розділених крайнощів і ухилення від середини. Стратегія полягає в тому, щоб повністю ухилитися від ризику з одного боку, але повністю прийняти ризик з іншого (максимальна безпека + максимальний ризик). В результаті ризик втрати знижується, а ризик катастрофи зводиться до нуля. Стратегія штанги передбачає обмеження втрат: зменшення великих втрат

призводить до збільшення набуття.

Отже, в сучасному світі є багато теорій конкурентоспроможності підприємства. Однак є очевидним, що саме підприємства, які використовують кризи собі на користь, підприємства, які дбають про своє майбутнє, цінять своїх співробітників та знаходяться в постійному еволюційному розвитку мають набагато більше шансів вижити та бути конкурентоспроможними на ринку, аніж компанії, які віддають перевагу застарілим методам ведення бізнесу та гри в цілому.

